

Eliška Langová, Michal Antala, Viliam Achberger

A.

ČR přijala zákon o označování zboží a obchodů. Tento zákon ukládá následující povinnosti:

- obchodníkům nařizuje viditelně a přehledně uvádět 4 země, z nichž pochází nejvíce výrobků, které prodávají;
- výrobcům a prodejčům označovat zboží místem původu;

Otázky:

1. Jako právní zástupce supermarketu prodávajícího převážně zboží z Polska navrhnete možnou argumentaci unijním právem, která by směřovala proti české legislativě popsané v bodě A.

dené v bode 2, pretože práve tento údaj má pre spotrebiteľa informačný prínos Ako právní zástupcovia supermarketu by sme pri prvom bode argumentovali čl. 34 ZFEÚ, kde sú akékoľvek opatrenia s rovnocenným účinkom zakázané. Máme za to, že toto opatrenie je spôsobilé obmedziť obchod medzi členskými štátmi, keďže spotrebiteľia by mohli mať na základe tohoto opatrenia menší záujem o potraviny z týchto členských krajín. V tomto duchu sa vyjadrilo aj rozhodnutie SDEÚ vo veci Dassonville, kde boli tieto opatrenia s rovnocenným účinkom taktiež zakázané. Vymenovanie 4 krajín navyše pôsobí diskriminačne. Opatrenie uvedené v prvom bode nespĺňa svoj účel, pretože generalizuje a pre samotného spotrebiteľa je relevantné miesto pôvodu tovaru, tak ako je uve.

2. Naopak, zdůvodněte v dosahu unijní úpravy, proč je tato úprava v pořádku.

Tento prípad sleduje ochranu spotrebiteľa, ktorá bola dovedená rozhodnutím SDEÚ vo veci Mars ako výnimka schopná ospravedlniť zákaz uvedený v čl. 34 ZFEÚ.

3. Výše popsaná úprava se netýká malých obchodníků s méně než 20 zaměstnanci. Jeden z nich se přesto rozhodl dobrovolně převažující země původu uvádět. Jeho obchodní strategie je pak postavena tak, že prodává výhradně české výrobky, což v reklamě náležitě zdůrazňuje. Co na to právo EU?

Podstata konania maloobchodníka spočíva v tom, akým spôsobom je tovar predávaný a nie v tom o aký tovar ide. V rozhodnutí SDEÚ Keck a Mithouard bolo judikované, že národný predpis, ktorého predmetom regulácie je marketingová stratégia a ktorý dopadá právne aj materiálne bez rozdielu na všetkých obchodníkov na území členského štátu a nemá diskriminačnú povahu nie je v rozpore s čl. 34. Konanie maloobchodníka teda bolo v súlade s právom EÚ.

1.

Vratné obaly

Členský stát zavedl systém, dle kterého musí být nápoje uváděny na trh ve skleněných recyklovatelných obalech. Obaly musí schválit Národní úřad pro ochranu životního prostředí, který může schválení nových druhů obalů odepřít, zejména domnívá-li se, že obal technicky nevyhovuje systému vracení obalů nebo že předpokládaný systém vracení nezajišťuje skutečné opětné použití dostatečné části obalů nebo byl-li již schválen obal stejného objemu, který je k dispozici a hodí se k témuž užití. Ve výsledku je používáno celkem 30 typů lahví.

Novelizace výše zmíněná pravidla upravila, a to tak, že neschválené lahve lze použít, s výjimkou jakýchkoli obalů kovových, jen pro množství nepřevyšující 3 000 hektolitřů na výrobce ročně a jen pro nápoje, které zahraniční výrobci prodávají za účelem průzkumu trhu.

Jednanie členského štátu spočívajúce v zavedení systému sklenených recyklovateľných obalov, ktoré podliehali schváleniu je možné subsumovať pod článok 34 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, podľa ktorého „množstevné obmedzenia dovozu a všetky opatrenia s rovnocenným účinkom sú medzi členskými štátmi zakázané.“ Na základe rozhodnutia SDEÚ vo veci Cassis de Dijon je obmedzenie voľného pohybu tovaru prípustné, ak je odôvodnené jedným z dôvodov všeobecného záujmu a ak je primerané. Výpočet dôvodov všeobecného záujmu sa nachádza v čl. 36 ZFEÚ, pričom ďalšie špecifikuje judikatúra SDEU. Vďaka rozhodnutiu Valonský odpad je ochrana životného prostredia ďalším dôvodom všeobecného záujmu pre ktorý je obmedzenie voľného tovaru prípustné. Otázna je však primeranosť tohto opatrenia a skúmanie možností a spôsobov, ktorými sa toto obmedzenie dalo uskutočniť. Je preto potrebné skúmať, či hodnota chránená legislatívou daného členského štátu (životné prostredie) je viac ako záujem na nerušenom pohybe tovaru v rámci Európskej únie.

Na základe analýzy tohto prípadu máme za to, že obmedzenie za účelom ochrany životného prostredia je legitímnou požiadavkou, ktorá ale bola členským štátom nastavená neprimerane v súvislosti s kontrolou Národného úradu pro ochranu životního prostředí. Zvýšenie ochrany životného prostredia sa dá docíliť napríklad zavedením požiadavku na recyklovateľnosť tohoto obalu, nevidíme však dôvod na prílišnú reštrikciu príslušných výrobcov z hľadiska celkového vzhľadu výrobku a tým aj jeho predajnosti.